

kommende skal have forsæt til anvendelse af magt, trusel derom eller udnyttelse af frygt for fremmed indgriben.

Stk. 1. Den, som ved magtanvendelse eller trusel derom eller under udnyttelse af frygt for fremmed magts indgriben *hindrer* eller søger at hindre *offentlige myndigheder i den frie udøvelse af deres virksomhed*, straffes, når handlingen foretages med det formål at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, med fængsel indtil 12 år.

Stk. 2. Samme straf finder anvendelse på den, som i den i stk. 1 nævnte hensigt og ved anvendelse af de dèr nævnte midler alvorligt *krænker ytringsfriheden* eller hindrer foreninger eller andre sammenslutninger i frit at udøve deres lovlige virksomhed.

Stk. 3. Med samme straf anses endvidere den, der i den i stk. 1 nævnte hensigt og under anvendelse af de dèr nævnte midler begår den i § 193 omhandlede forbrydelse eller lignende alment skadelig handling. (Det drejer sig om *forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler*, postbesørgelsen, telegraf- eller telefonanlæg eller anlæg til forsyning med vand, gas, elektricitet eller varme).

Medens de øvrige paragraffer i kapitel 13 i realiteten svarer til hidtil gældende bestemmelser og derfor ikke omtales nærmere, skal i forbindelse med kapitlerne 12 og 13 nævnes *konfiskationsbestemmelsen* i § 118 b:

Stk. 1. Når nogen for et efter kapitlerne 12 og 13 strafbart forhold idømmes straf af fængsel i 2 år eller derover, kan det ved dommen bestemmes, at hans formue og ham tilhørende rente- eller indtægtsnydelser helt eller delvis skal inddrages til fordel for statskassen.

Stk. 2. Dispositioner, som nogen med en truende konfiskation for øje har foretaget i den for medkontrahenten kendelige hensigt derved at sikre sine midler mod konfiskation, er ugyldige.

Der gjorde sig i folketingets udvalg betydelige betænklichkeiten gældende overfor denne paragraf, der — som ordføreren udtrykte det — „i virkeligheden indfører formuekonfiskation